

בתוך אומבוס

בכל כמה שבועות מטלפן אלי מוריע אלמוני ומספר לי בלחש שאייל, הנרקומן שנגמל ושהיה כוכב תוכנית טלוויזיה מדהימה על חייו, חזר שוב אל הסמים. בכל כמה שבועות אני לא מאמינה, ושוכחת את הסיפור. השבוע התקשר אליי המוריע האלמוני שוב. כדי להשקיע את מצפוני, החלטתי לברוק את העניין. התקשרתי עם נילי טל, שכימה את הסרט על אייל.

דרינג דרינג.
את נילי טל.

מבשרת.
שלום נילי, זו המרחלת, שמעתי שאייל חזר שוב לסמים.

זה לא נכון שהוא חזר לסמים. הוא נקי לגמרי. הוא נמצא עכשיו בגליל וחי באוטובוס. מאז

נילי טל
היכרות במיקלט

שנגמל, לפני שנה, אני נמצאת איתו בקשר פעם בשבועיים, ורואה אותו לעיתים קרובות. גם עם אשתו. שעובת אותו עוד לפני שידור התוכנית. אני נמצאת בקשר. היא במצב יותר קשה ממנו, ונמצאת בתליאביב עם בנם בן ה-3.

אני הכרת אותו?
אני מצאתי אותו במיקלט ציבורי בבתים, אחרי שלקח מהוריו בפעם השלישית את הטלוויזיה הציבורית, כדי למכור אותה ולקנות סמים. מאז שידור הכתבה, לפני פחות משנה, יש בכל פעם משהו הטורח להפיץ שמועות בתליאביב שאייל חזר לסמים, אבל זה לא נכון.

חני פרי
חוף מ.דבר המועלת

הברית. שם תופיע בשלושה שבועות-אופנה, במקומות שונים, על פני היבשת, וסכומי-הכסף שתאסוף שם יקבעו אם תביא איתה מקרר שמייצר קוביות-קרח, או שמא יספיק הכסף רק למקרר רגיל; אם תביא איתה תנור-גז מהודר בעל חמש להבות, או שתאלץ להסתפק בתנור קונבנציונאלי בעל ארבע להבות בלבד.

רחל מרחלת על כל העולם המסך עולה, המסך יורד

סמדר כרם ונתן דטנר
מראה אחר מבעד למישקפים

הבימה בתיאטרון הקאמרי רועדת. לא משום שיש שם יותר מדי חזרות, אלא משום שיש שם מנהל חדש ופעלתן. אילן רונן, שהיה המנהל האמנותי בתיאטרון החאן בירושלים, בא לנהל את הקאמרי. עם בואו התחיל לעשות שינויים מרחיקי-לכת בצוות התיאטרון, וכל ותיקיו רועדים ופחדים.

קודם-כל הוא הפסיק את עבודתם המסורה של שני כימאים ותיקים, הני קלום, העובד כבר 30 שנה בתיאטרון, והכימאי האמריקאי סיטר גיימס, העובד 11 שנים. במקומם הביא רונן שני כימאים צעירים ומוכשרים, לריענון. שמוליק הספרי, כימאי רתי שהשתחרר בימים אלה מכלא 6, אחרי שנכלא בגלל סירובו לשרת בלבנון, וגרי רול, שנוסף על היותו כימאי הוא גם בנה, מנישואין ראשונים, של מיכל זמורה-כהן, אשתו הנוכחית של השופט העליון לשעבר חיים כהן. לצוות נוספו גם שלושה שחקנים, גם הם צעירים ומוכשרים: (א) שושן גבאי, שנלקח מהבימה, ושרונן הכיר אותו כשעבדו יחד בתיאטרון החאן בירושלים, (ב) דורון תבורי, הושאל מתיאטרון חיפה, (ג) נתן דטנר, מתיאטרון באר-שבע, שהתפרסם כשהיה האיש מאחורי המסיכה של החתול שמיל. דטנר קיבל תפקיד כשחקן ראשי בקאמרי בהצגה רולטה צרפתית, ועכשיו הוצע לו תפקיד ראשי נוסף בהצגה חדשה, על פי מחזה של צ'כוב, דבש הפרא, שהוא להיט בלונדון.

לפי חוקי התיאטרון הקאמרי שחקן החתום על חוזה של עונה, צריך להופיע גם בתפקידים קטנים, לכן, הוצע לדטנר (29) לשחק תפקיד זוטא במחזה חדש של חנוך לוין. דטנר ויתר על הכבוד ועל התפקיד אך נאלץ לוותר גם על התפקיד הראשי בהצגה השניה.

שמעתי, לא האמנתי ודרינג דרגנתי לדטנר הנל:

את דטנר, בבקשה?
מרב, מי זו?

המרחלת. שמעתי שלא רצית תפקיד קטן במחזה של חנוך לוין.

נכון. התפקיד הוא כל-כך קטן, שאפשר היה לחלק אותו לשלושה שחקנים אחרים, ואיש לא ירגיש.

אבל ויתרת גם על תפקיד גדול וראשי?

כן. זה עלה לי בהרבה דמים. זה לא היה קל. תגיד נתן, אם אנחנו כבר מדברים — זה נכון שאתה מתחתן בקרוב עם סמדר כרם?

אנחנו מתחתנים בקיץ.
איך הכרתם?

לא תאמיני? יום אחד, לפני שבע שנים, הלכתי לחנות כדי להתאים לעצמי מישקפיים. כשהרכבתי אותם, ראיתי פיתאום שהמוכרת היא בחורה נחמדה ביותר, ומאז אנחנו ביחד.
נו, שיהיה במזל-טוב.

ואם אתם חושבים, במיקרה, שרטנר הצעיר והמוכשר נשאר ללא עבודה, טעות חמורה ביריכם. הוא עומד להנחות. ביחד עם דליה מזוזר, את תחרות הקדם-אירוויזיון, הוא ממשיך להופיע בהצגה בשלושה פרקים בבית לסין וברולטה צרפתית בקאמרי, וכמו כן בתוכנית הטלוויזיה איזה קטע, ועוד ידו נטויה.

לרקוד על כל החתונות

הוא נסע איתה לניר-יוק, כדי לשאת אותה שם לאשה, והסביר: "למישפחה שלי כבר נמאס להביא לי בכל פעם מתנות-חתונה. הם לא יכולו, והמישפחה של דבי, בני-יוק, עוד לא ערכה חתונה אף פעם אחת. צריכים לתת להם הזדמנות."

זה היה לפני קצת יותר משנה. בינתיים קיבלה המישפחה של דבי הזדמנות מספקת. לפי דעתו, והוא יכול היה לעוף הלאה לפירח הבא. הוא השאיר את דבי לרקוד, עם כל הסיפור-

הפעם צריך לפרש את המישפט שבכותרת כפשוטו. אני לא יודעת מה קורה לבחור המוכשר הזה, אבל הוא לא נח לרגע. אפילו אני, הידועה בזיונותי, איני מצליחה לעקוב אחרי הבחור הדינאמי הזה.

עם אשתו הראשונה ערך מנחם עיני מופעי רחוב. הוא היה מופיע, והיא היתה רצה סביבו ואוספת מעות מן הצופים המשועשעים. לא ידוע לי מה עשה אם אשתו השניה, אבל את השלישית שלף מעל כימת-הריקודים של להקת בת-דור.

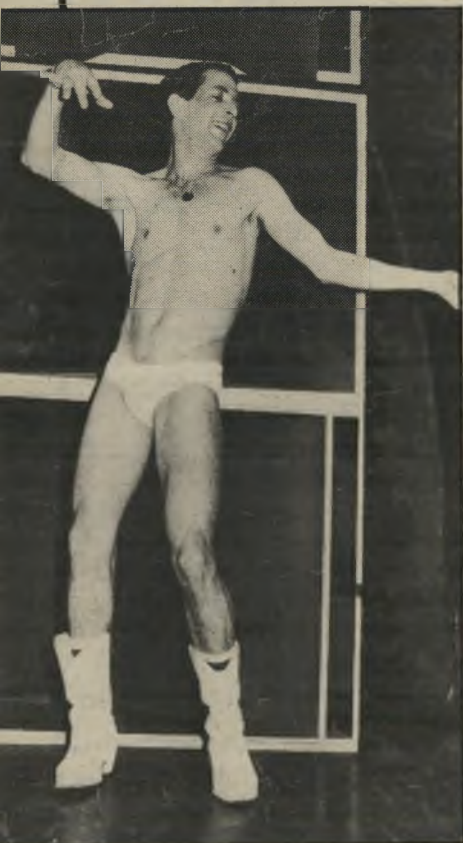
בבית-קפה אחר

לפעמים, בימי שישי בצהריים, כשרחוב דיזנגוף בתליאביב הומה בכל המיזמים, וכל היפים והיפות חולפים לאיטם על פני הנושבים בבת-הקפה, אפשר לראות אשה קשישה. שיערה לבן כשלג, הצועדת באיטיות לאורך הרחוב. לפעמים היא עובדת ליד כסית. מעיפה מבט פנימה אל כל הבהומה השוכרות, וממשיכה הלאה.

איש מיושבי בית-הקפה הסואן הזה אינו מכיר את האשה הסימפטית. איש מבין יושבי כסית אינו זכר שפעם, לפני שנים, נהגה לשבת בדרך-קבע באותו בית-הקפה. כשהיא צמודה לאחד המשרדים הגדולים של ישראל, שהלך בינתיים לעולמו, איש אינו יודע, שהאשה, ששיערה הלבן, היא צילה בנדר, שהיתה אהובתו של נתן אלתרמן.

צילה אינה נכנסת לכסית. היא חולפת על פני המקום וממשיכה לכיוון כיכר מלכי-ישראל. לבית-קפה שבו יש לה מקום ושולחן קבוע.

ואילו רחל מרכוס, אשתו החוקית של אלתרמן, שעדיין מתאבלת קשות על מותו, הוסיפה לשמה את שמו. היא, שתמיד הקפידה להיקרא רק רחל מרכוס, הוסיפה אחרי מותו את השם מרכוס-אלתרמן.

מנחם עיני
בקיוסק

לוקסים והסרוויסים האמריקאיים שקיבלו לח-תונה, וטייל לו ברחבי היבשת.

הוא לא נשאר לבד זמן רב. לא מנחם עיני יידינו. בווינגטון מצא לו חברה חדשה, אמריקאית כמובן, המבוגרת ממנו בחמש שנים, נגנית-נבל מעולה. בינתיים היא מנעימה את התחתן ברומנטיות בפריטה, אולי הוא רוקד לצלילי קטעיהנבל מאגם הברבורים.

היה פעם סיפור על אחד, שבפעם הראשונה התחתן באולם מפואר, עם רבע עוף, תימורת וכל הקטע, בפעם השניה הוא התחתן בבית-הוריו, בפעם השלישית כבר לא היה לו נעים, אז הוא התחתן בבית-קפה. אני חושבת שהפעם יתחתן מנחם עיני בקיוסק.